

A vorbi cu Dumnezeu

Mi-ai scris: „A te ruga înseamnă a vorbi cu Dumnezeu. Dar, despre ce?” – Despre ce? Despre El, despre tine: bucurii, tristeți, succese și înfrângeri, ambiții nobile, preocupări zilnice... slăbiciuni!

01.04.2012

Mi-ai scris: „A te ruga înseamnă a vorbi cu Dumnezeu. Dar, despre ce?” – Despre ce? Despre El, despre tine: bucurii, tristeți, succese și înfrângeri, ambiții nobile, preocupări zilnice...

slăbiciuni! și rugăciuni de mulțumire și cereri: și Iubire și ispășire.

În două cuvinte: a-L cunoaște și a te cunoaște: „a frecventa un prieten“.

Drum, 91

Cum adică, nu știi să te rogi? – Așază-te în prezența lui Dumnezeu și din clipa în care spui: „Doamne, nu știu să fac rugăciunea!...“, fii sigur că ai început s-o faci.

Drum, 90

Încet. – Cântărește ce spui, cine o spune și cui. – Căci vorba pripită, ce nu lasă loc cumpănirii, este zgomot și zornăială.

Îți voi zice, folosind cuvintele Sfintei Tereza, că nu o numesc rugăciune, deși îți miști buzele mult.

Drum, 85

Stăruiește în rugăciune. – Stăruiește chiar dacă osteneala ta ți se pare stearpă. Rugăciunea este mereu rodnică.

Drum, 101

Viața interioară, pe primul loc. Câți încă n-o înțeleg! Când aud vorbindu-se de viața interioară se gândesc la *nausuri* cenușii sau la aerul viciat din unele sacristii. De mai mult de un sfert de secol încerc să învăț că nu este nimic din toate acestea. Eu mă refer la viața interioară a creștinilor obișnuiți, aceia care se întâlnesc în mod obișnuit în plină stradă, sub cerul liber; aceia care pe stradă, la muncă, în familie și în momentele de distracție nu-l pierd din vedere pe Isus în întreaga zi. Nu este oare aceasta o viață de rugăciune continuă? Și nu ai înțeles oare și tu necesitatea de a fi sufletul rugăciunii, de a avea cu Dumnezeu un raport care să te îndumnezeiască? Aceasta

este credința creștină, și astfel au înțeles totdeauna sufletele despre rugăciune: *Devin-o Dumnezeu – scrie Clement Alexandrinul – omul care vrea tot ceea ce Dumnezeu vrea.*

Este Isus care trece, 8

Începutul nu este ușor; costă efort a se adresa Domnului și să-i mulțumești pentru pietatea sa paternă și concretă față de noi. Apoi, puțin câte puțin – deși nu este ceva de sentiment – iubirea lui Dumnezeu devine tangibilă ca o urmă profundă în suflet. Cristos ne urmează cu iubire: *Iată, stau la ușă și bat.* Cum merge viața ta de rugăciune? Nu simți uneori, în timpul zilei, dorința de a vorbi cu El, fără grabă? Ți se întâmplă să-i spui uneori: apoi îți voi povesti totul, vom vorbi despre aceasta împreună?

Este Isus care trece, 8

Rugăciunea devine atunci neîncetată, ca bătaia inimii și pulsul arterelor. Fără această prezență a lui Dumnezeu nu există viață contemplativă; și fără viață contemplativă la puțin servește a lucra pentru Cristos, pentru că dacă Dumnezeu nu construiește casa, în zadar se ostenesc constructorii ei.

Este Isus care trece, 8

Nu știi ce să-i spui Domnului în rugăciune. Nu-ți amintești nimic și totuși ai dori să te sfătuiești cu El în multe privințe. – Ascultă: notează de-a lungul zilei despre ce dorești să cercetezi în prezența lui Dumnezeu. Apoi, cu această notă, începe-i rugăciunea.

Drum, 97

Totul se îndreaptă spre o singură realitate: totul este rugăciune, totul poate și trebuie să ne poarte la Dumnezeu, alimentând un raport

continuu cu El, de dimineață până seara. Orice muncă onestă poate fi rugăciune; și orice muncă fiind rugăciune, este apostolat. Astfel sufletul se întărește într-o unitate de viață simplă și puternică.

Este Isus care trece, 10

Vorbește Isus: „Și eu vă spun vouă: cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide“.

Roagă-te. În ce afacere lumească ți s-ar oferi mai multe garanții de reușită?

Drum, 96